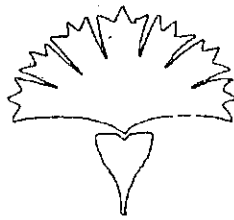

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Δεκέμβριος 2003

αρ. φύλλου 95

Γραφεία : Τζώρτζι 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα www.aske.gr

ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΟΣΟ Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ Ε.Ε.

Έχει γίνει πλέον πεποίθηση σ' όλους τους Έλληνες ότι την τελευταία διετία η οικονομική κατάσταση τόσο σε ατομικό όσο και σε εθνικό επίπεδο έχει επιδεινωθεί ραγδαία.

Η ακρίβεια, η ανεργία, η προϊούσα αδυναμία του κράτους να πληρώνει τις υποχρεώσεις του (σε εργαζόμενους, νοσοκομεία, σεισμοπαθείς, ασφαλιστικά ταμεία, αθλητικές ομοσπονδίες κ.λ.π.), η ντε φάκτο κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων και η επιστροφή σε εργασιακό μεσαίωνα, η συνεχής εξαπάτηση με την απόκρυψη των πραγματικών μεγεθών της οικονομίας είναι μερικοί από τους ορατούς λόγους αυτής της πεποίθησης.

Αυτή η πεποίθηση, επίσης, ενισχύεται με το γεγονός ότι τεράστια ποσά διοχτεύονται σε λίγους επιχειρηματίες (ημέτερους εργολάβους, ΜΜΕ κλπ), με δεδομένο ότι αυτοί καρπώθηκαν τη μερίδα του λέοντος από το μεγάλο φαγοπότι του χρηματιστηρίου, καθώς και με την προκλητική χλιδή, τις απ' υψηλού συμπεριφορές και τις θηριώδεις σπατάλες της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων.

Πολλοί αποδίδουν την ευθύνη αποκλειστικά στη σημερινή κυβέρνηση και ελπίζουν ότι με μια κυβέρνηση της ΝΔ ίσως να καλυτερέψουν τα πράγματα. Άλλη μια ασύγγνωστη πλάνη.

(συνέχεια στη σελ. 4)

Η πίτα του Α.Σ.Κ.Ε.

Το ΑΣΚΕ θα κόψει την πρωτοχρονιάτικη πίτα του το Σάββατο 24 Ιανουαρίου, στις 6μ.μ.

Θα ακολουθήσει συζήτηση για τις πολιτικές εξελίξεις και ενημέρωση για τη συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις ερχόμενες εκλογές.

Όποιος θέλει να συμπαρασταθεί στον προεκλογικό αγώνα του ΑΣΚΕ τον περιμένουμε στην εκδήλωσή μας.

ΠΡΟΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, ΜΕ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

(και απουσία προγραμμάτων)

Πλησιάζουμε, ούτως ή άλλως, στις εκλογές και όσοι αναφέρονται σ' αυτές και τους ενδιαφέρουν τις χαρακτηρίζουν κρίσιμες. Δυστυχώς, και οι εκλογές αυτές δεν χαρακτηρίζονται από καμιά κρισιμότητα. Τίποτα απ' όσα ισχύουν τώρα δεν διακυβεύεται, εκτός φυσικά από το ποια πρόσωπα θα καταλάβουν τις θέσεις των καρεκλοκένταυρων.

Έχουν όμως οι επερχόμενες εκλογές και μια πραγματική ιδιαιτεριότητα. Είναι, για πρώτη ίσως φορά, εξόχως αποκαλυπτικές για το πολιτικό αδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκε η κοινωνία μας από τον τρόπο που ασκείται η πολιτική από τη μεταπολίτευση μέχρι τώρα. Κανένα πραγματικό πρόβλημα δεν τίθεται με προβολή της λύσης του, καμιά πραγματική επιλογή πάνω στα φλέγοντα προβλήματα δεν επιδιώκεται να στηριχθεί στη λαϊκή ψήφο.

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΓΙΑΤΙ ΜΕΝΕΙ ΚΡΥΦΗ Η «ΣΥΜΦΩΝΙΑ»:

Υπεγράφη τελικά η Επιστολή Συμφωνίας (LOA) για τους νέους αεροδιαδρόμους στο Αιγαίο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Συμφωνία που κάλλιστα μπορεί να συναγωνιστεί όλους τους «θριάμβους» της κυβέρνησης Σημίτη (Ιμια, Μαδρίτη, S-300, Ελσίνκι, σχέδιο Ανάν) σε εθνική μειοδοσία (και αυτό, παρά το γεγονός ότι η ελληνική κοινή γνώμη δε γνωρίζει ακόμα όλα τα επιμέρους στοιχεία της, αφού η κυβέρνηση αρνείται να τα γνωστοποιήσει!!).

Η «ελληνική» πλευρά ήδη από την αρχική διαπραγμάτευση στις αρχές Νοεμβρίου προέβη σε σειρά παραχωρήσεων: 1)τη μη αναφορά στο 10 ν.μ. εθνικού εναέριου χώρου και στο FIR Αθηνών, άρα την εκ των πραγμάτων κατάργηση τους, 2)την εξαίρεση από την υποχρέωση κατάθεσης σχεδίων πτήσεων για τα στρατιωτικά

(συνέχεια στη σελ. 3)

ΠΡΟΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, ΜΕ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Ούτε μια λέξη για τον κίνδυνο χρεωκοπίας της χώρας, ούτε μια λέξη για τις εξελίξεις σε Κύπρο και Αιγαίο, ούτε μια λέξη για το ...ευρωσύνταγμα(!), τον ευρωπαϊκό στρατό(!) και τη θανάσιμη απειλή για τους ανθρώπους και τον πλανήτη της αποχαλίνωσης του παγκοσμιοποιημένου κέρδους. Και η αποκάλυψη αυτή δεν είναι καν βέβαιο ότι επιφέρει θετικές προοπτικές...

Για άλλη μια φορά θα κυριαρχήσει η «τηλεοπτική δημοκρατία» και μάλιστα με τέτοια δύναμη που ακόμα και διαμαρτυρόμενος νονός και κατήγορός της αποδέχτηκε να την υπηρετήσει με πρόδηλη ευχαρίστηση. Θα την «διεξάγουν» και θα την «εκτελέσουν» τα γνωστά συγκροτήματα και οι αφερέγγυοι (αλλά ακόμα πολύ αποτελεσματικοί) δημοσιογράφοι. Θα αποσιωπήσουν όλα τα βασικά και ουσιαστικά και θα βροντοφωνάζουν για όλα τα δευτερεύοντα και τα κουτσομπολιά. Και θα κοκορομαχήσουν «ανελέητα», για να εξάψουν το φιλαθλο πνεύμα, όπως το κατάντησαν κι αυτό, ώστε όλοι να ασχολούνται με το ποιο κόμμα θα κερδίσει και τι θα κάμουν οι άλλοι. Και θα έχουν ως βοηθούς και τους γνωστούς πολιτικούς που:

Το **ΠΑΣΟΚ** του Κ. Σημίτη σκέφτηκε να αφιρνδιάσει με εκλογές και να υφαρπάσει παράταση της «εξουσίας» του τον περασμένο Ιούλιο(!), το Σεπτέμβριο και το Δεκέμβριο. Δεν τα κατάφερε. Την πρώτη φορά, γιατί δεν του έδωσαν την αφορμή οι βαρόνοι και έτσι ξόδεψε ανώφελα και την ευρωπαϊκή προεδρία (με τα εξωφρενικά, αλλά πανάκριβα कारαγκιοζιλίκια) και τον εξοβελισμό του γραμματέα τους. Τη δεύτερη και την τρίτη, γιατί παρά τον καταιγισμό των υποσχέσεων και των «παροχών» τα γκάλοπ τους πρόδωσαν κι έτσι άδικα ξοδεύτηκαν οι διάφοροι «θεσμικοί» που ντοπάρισαν, κατά το δυνατόν, το χρηματιστήριο. Και, αφού επί ένα εξάμηνο μόνο για εκλογές ομιλεί και ούτε μια λέξη, έστω προσηματικά, για άσκηση κάποιας πολιτικής, τώρα βρίσκεται σε πλήρες αδιέξοδο. Δεν αποδίδουν τα περί ανθούσης οικονομίας, ούτε τα περί μοναδικής ικανότητας διακυβέρνησης και άρα περί ισόβιας σημαντικής τοιαύτης, ούτε τα περί αναγκαιότητας συνέχισης της ίδιας ολυμπιακής καθοδήγησης. Όμως, επειδή και οι υπόλοιποι του ΠΑΣΟΚ δύσκολα

αποδέχονται να χάσουν τις εκλογές και τον έλεγχο των μηχανισμών, κάτι που εγκυμονεί πολλούς, έστω και υποθετικούς (...), κινδύνους, σκέπτονται μήπως μεσούσης της προεκλογικής περιόδου θα ήταν καλό να αλλάξουν αρχηγό! Και με αυτά θα ασχολούμαστε μέχρι τις εκλογές.

-Η **ΝΔ** θα αναμασά τα ίδια και τα ίδια. Δεν έχει καμιά άλλη πολιτική να προτείνει, εκτός ίσως ότι θα την εφαρμόσει πιο αυθεντικά! Παρά το ότι διατείνεται ότι δε θα περιμένει να πέσει το ΠΑΣΟΚ «σαν ώριμο φρούτο», γνωρίζει πως μόνο έτσι μπορεί να πάρει την «εξουσία». Γνωρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει κανένας ενθουσιασμός γι' αυτήν ή τον αρχηγό της και ότι γι' αυτό ακριβώς είναι πολύ ευάλωτη. Κατανοεί ότι μπορεί να κερδίσει, μόνο επειδή σε ένα αρκετά μεγάλο αριθμό πολιτών το ΠΑΣΟΚ έγινε αποκρουστικό και εφ' όσον ο Μητσοτάκης δεν την «αυτοκτονήσει». Και επομένως αγωνιά για το τι «θα επακολουθήσει μιας ενδεχόμενης νίκης της. Ποιος θα συγκρατεί τους ασκούς του Αιόλου, όταν θα θελήσει να ικανοποιήσει τους δικούς της ανθρώπους, να επεκτείνει τις ιδιωτικοποιήσεις στα Πανεπιστήμια, στα Νοσοκομεία, στην ενέργεια; όταν θα ζητούν τη συνέχεια οι όνιμοι φίλοι της του ΣΕΒ και θα έχει απέναντί της τους «σοσιαλιστές» συνδικαλιστές (που θα θυμηθούν τα παιδικά τους); Τα γνωρίζει, αλλά δε θα μιλάει για αυτά. Απλώς θα αναφέρεται στη διαπλοκή και στα (ποια;) οράματα της και θα προετοιμάζεται να αντιμετωπίσει τον ενδεχόμενο αντίπαλό της.

Οι άλλοι της Βουλής και αυτοί που πάση θυσία θέλουν να μπουκίσουν σ' αυτήν θα κατηγορούν το δικομματισμό (που όλοι τους τον υπηρέτησαν για λίγο ή και πολύ, ακόμη και το μονοκομματισμό της ... οικουμενικής), θα ζητούν την απλή αναλογική (που, όταν γι' αυτό, μπορούσαν να την επιβάλουν, την ελησμόνησαν) και παρά τα όσα σωστά θα λένε, ελάχιστα θα ακούγονται.

Αυτά μας περιμένουν τους μήνες που έρχονται. Και σχεδόν όλοι οι πολίτες το ξέρουν. Το ερώτημα είναι πόσοι πάλι θα μπουκίσουν, συνειδητά (δηλ. με ιδιοτέλεια) ή ασυνείδητα, στο παιχνίδι που με τυμπανοκρουσίες ενορχηστρώνεται. Πόσοι θα απαιτήσουν να δοθεί λογαριασμός, έστω, για όσα έγιναν και κάποια δικαιολογία για όσα δεν έγιναν. Πόσοι θα απαιτήσουν να γίνει συζήτηση για το τι πρέπει να γίνει από δω και μπρος; Για το πώς θα επιβιώσει και θα →

προοδεύσει ο λαός, η κοινωνία, η χώρα μας, ακόμη και ο κόσμος όλος! Για το αν μας ωφελεί ή μας βλάπτει η ένταξη στην Ε.Ε. για το τι σημαίνει να παίζουμε τους κολαούζους στους Σιράκ, Σρέντερ ή το Μπους (με το νέο...αρχηγό) στην Ευρώπη, την Αμερική, τη Ρωσία ή ... την Κίνα. Και τι σημαίνει να ζούμε με αξιοπρέπεια σ' ένα (ζητούμενο) αξιοπρεπή κόσμο.

Δεν έχουμε αυταπάτες ότι αυτά μπορούν να κυριαρχήσουν στην προεκλογική περίοδο που ήδη διανύουμε. Η αποκάλυψη όμως που χαρακτηρίζει αυτές τις εκλογές θα μπορούσε να οδηγήσει κατά κάποιον τρόπο σ' αυτά. Αυτό θα πρέπει κάθε συνειδητός πολίτης να επιδιώξει, ώστε να υπάρξει κάποια θετική προοπτική. Και βέβαια αυτό θα είναι και το καθήκον του ΑΣΚΕ. Αλλιώς, βραχυπρόθεσμα βέβαια αλλά πάντως επάδυνα, μπορεί να ευνοηθούν εχθροί της δημοκρατίας και του ανθρώπου, που δεν έχουν κανένα πρόβλημα να τα κατηλευθούν.

ΣΥΝ συν 6 = 7

Τελικά αποδείχτηκε ότι το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ δεν ήταν ένας κοινωνικός φορέας, αλλά ένα πρόπλασμα της εκλογικής συνεργασίας πολιτικών οργανώσεων με ηγεμονική δύναμη το ΣΥΝ.

Ένα τέτοιο σχήμα δεν είναι δυνατό να αναδείξει τα αίτια της σημερινής κατάστασης της χώρας μας, πολύ περισσότερο να προτείνει μια εναλλακτική πολιτική. Θα ασχολείται με δευτερεύοντα ζητήματα ή με επιφανόμενα, θα εξαντλείται σε ευχολόγια και γι' αυτό, τελικά και ανεξάρτητα από προθέσεις, θα λειτουργεί (όπως μέχρι τώρα ο ΣΥΝ και το Φόρουμ) ως χώρος απορρόφησης της κοινωνικής δυσαρέσκειας. Γι' αυτό αντιμετωπίζεται τόσο φιλικά από τα ΜΜΕ. (Το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ έχει εμπιστευτεί το τμήμα των ειδήσεων της κρατικής τηλεόρασης σε στέλεχη του ΣΥΝ !!)

Πώς θα υπάρξει διέξοδος; Μέσα από την Ε.Ε. ή έξω; Με σοσιαλισμό ή με «διόρθωση» του καπιταλισμού; Αναφέρουμε μόνο δύο βασικά ερωτήματα και αφήνουμε πάμπολλα άλλα. Απάντηση δε θα πάρουμε, όπως δεν πήραμε πέρσι για το σχέδιο Ανάν. Γιατί ο «χώρος» περιέχει και τίμιους αγωνιστές και ανθρώπους που βρίσκονται μέσα στην εξουσία και εισπράττουν προνομιακά τα κονδύλια της Ε.Ε..

Μήπως η προσχώρηση του Μπίστη, της Δαμανάκη και πολλών άλλων του «χώρου» στο ΠΑΣΟΚ «καθαρίζει το χώρο»; Ευχόμαστε να είναι έτσι. Φοβόμαστε, όμως, ότι η πολιτική του «ήξεις αφήξεις» θα γεννά συνεχώς Μπίστηδες.

ΓΙΑΤΙ ΜΕΝΕΙ ΚΡΥΦΗ Η «ΣΥΜΦΩΝΙΑ»

(συνέχεια από τη σελ. 1)

αεροσκάφη, συντελώντας σε στρατιωτική συνδιαχείριση στον εναέριο χώρο του Αιγαίου, με τα γεράκια της Άγκυρας ν' αλωνίζουν ανενόχλητα και 3) την πρωτοφανή κατάργηση από μια χώρα δικού της αεροδιαδρόμου (j 60, ο μοναδικός που περνούσε πάνω από τη Λήμνο) αφήνοντας από αέρος απροστάτευτο στρατιωτικά ελληνικό νησί, επειδή η ίδια τον έκρινε «πάρβανομο» (!). Τι να πει κανείς...

Αλλά ο εθνικός εξευτελισμός δεν τελειώνει εκεί. Σύμφωνα με όσα στοιχεία της νέας συμφωνίας έγιναν γνωστά, οι νέοι αεροδιάδρομοι παρβάνομοι σαφώς στους «φίλους μας» του στρατιωτικοπολιτικού κατεστημένου της Άγκυρας το ελεύθερο να ελέγχουν αφενός το Β.Αιγαίο ανατολικά της Χρυσούπολης (αεροδιάδρομος N131) και πάνω από τη Σαμβοθράκη και την ελληνική νησίδα Τζουράφα («γκρίζα» ζώνη κατά τους Τούρκους, νομιμοποιώντας έτσι τις αξιώσεις τους) και αφετέρου την περιοχή νοτίως της Λήμνου και της Μυτιλήνης (αεροδιάδρομοι N127-N128). Και βέβαια πάντα χωρίς να αναγράφονται τα σημεία εισόδου στο FIR Αθηνών, καταστρατηγώντας το πλήρως.

Και όχι μόνο αυτά. Οι σύγχρονοι «Εφιάλτες» είχαν το θράσος να χαρακτηρίσουν τις νέες διευθετήσεις μέσω του τουρκοαμερικανικών συμφερόντων υπουργείου Εξωτερικών «μας» ως «τεχνικές», αρνούμενοι να τις δημοσιεύσουν! Όσο για τη στάση της μείζονος και ελάσσονος αντιπολίτευσης, ούτε λόγος. Ένοχη σιωπή (με τη συνηγορία της πλειονότητας των Μ.Μ.Ε. του συστήματος) που επιβάλλεται από το ρόλο της βολικής αντιπολίτευσης που τους έχει ανατεθεί στα πλαίσια του υπάρχοντος πολιτικού σκηνικού. Προωθείται, λοιπόν, η τουρκοαμερικανοποίηση του Αιγαίου, εν ονόματι μάλιστα των Ολυμπιακών Αγώνων!

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Το Πανεπιστήμιο της Άγκυρας κάνει ανασκαφές σε μια από τις πιο σημαντικές ελληνικές πόλεις της αρχαιότητας, στην κατεχόμενη Σαλαμίνα της Κύπρου, με μπουλντόζες και εκσκαφείς!! Το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, παρότι ενημερώθηκε, ούτε καν διαμαρτυρήθηκε! Υπάρχουν, φαίνεται, σοβαρότερες ασχολίες: η εισπράξη των χρημάτων (αργυρίων) για τα «προγράμματα» της Ε.Ε., η οποία δε θέλει να στενοχωρηθούν οι φίλοι της οι Τούρκοι...

**ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΟΣΟ Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ Ε.Ε.**

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Το Σύμφωνο Σταθερότητας και το ευρώ

Το ΑΣΚΕ έχει από χρόνια και κατ' επανάληψη αναφερθεί με άρθρα στην «Ε» και αλλού στις επιπτώσεις της ένταξης στην ΕΟΚ-ΕΕ καθώς και της εφαρμογής του ευρώ. Αυτές είναι πλέον επώδυνα αισθητές, ιδιαίτερα από την προσχώρηση μας ως χώρας στο Σύμφωνο Σταθερότητας και στο ευρώ.

Το Σύμφωνο Σταθερότητας και το ευρώ, που επιβλήθηκε για να μπορεί το μεγάλο κεφάλαιο χωρίς κανένα ρίσκο (πληθωρισμό, υψηλά επιτόκια, διακύμανση νομισματικών ισοτιμιών κ.λ.π.) ν' αποκομίζει τεράστια κέρδη, κυρίως μέσω χρηματιστηρίων και τραπεζών, στηρίζεται στην περιστολή της ανάπτυξης. Δηλ. τα κέρδη δεν επενδύονται για την αύξηση της παραγωγής, αλλά για κερδοσκοπία. Δεν αναδιανέμονται, όπως συνέβαινε πριν (σ' ένα ποσοστό), κι έτσι ακόμη και τα μεσαία κοινωνικά στρώματα έχουν περιέλθει σε κατάσταση προϊούσας φτώχειας.

Η εφαρμογή του παραλογισμού αυτού πλήττει ακόμη και τις χώρες της Ε.Ε. που το εμπνεύστηκαν και το επέβαλαν (Γερμανία, Γαλλία). Αυτές όμως έχουν ασυλία, όταν παραβιάζουν το Σύμφωνο Σταθερότητας (έλλειμμα προϋπολογισμού μεγαλύτερο του 3 %). Η κυβέρνηση, παρ' ότι επιμένει στην τήρησή του, ψηφίζει υπέρ της παραβίασής του από τους Γαλλογερμανούς!!

Η επιλογή της ένταξής μας στην ΕΟΚ από τη μεταπρατική αστική (τρόπος του λέγειν) τάξη σήμαινε ότι η Ελλάδα δε θα αναπτυσσόταν αυτοδύναμα, δε θ' αποκτούσε αυτοτελείς παραγωγικές δομές· ότι θα παραμείνει, δηλ., ο οικονομικός παρίας των άλλων κοινοτικών χωρών και όχι μόνο.

Εδώ βρισκόμαστε σήμερα. Τα πιο σημαντικά αποτελέσματα αυτών των επιλογών είναι:

Συρρίκνωση παραγωγής και εξαγωγών

Οι εξαγωγές μας είναι μικρότερες και από αυτές του Λουξεμβούργου.

Σύμφωνα με το Eurostat το 2001

ΧΩΡΑ	ΕΞΑΓΩΓΕΣ δισ €	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ εκ.
Ελλάδα	8,9	10,600
Λουξεμβούργο	10,4	0,422
Πορτογαλία	26,4	9,950
Ιρλανδία	92,2	3,700

Η κατάσταση θα επιδεινωθεί με την ένταξη των νέων χωρών στην ΕΕ.

Σύμφωνα με έκθεση του ΚΕΠΕ :

«**Η εμπορική θέση** της Ελλάδας είναι ήδη δυσχερής. Μέχρι σήμερα ήταν η τελευταία των 15 σε εξαγωγικές επιδόσεις και από το 2004 γίνεται τελευταία των 25. Η αξία των εμπορικών συναλλαγών της Ελλάδας (εξαγωγές και εισαγωγές) είναι η πιο μικρή σε αξία από κάθε άλλο κράτος-μέλος ή υπό ένταξη, ακόμη και χωρών όπως η Τουρκία, η Βουλγαρία και η Ρουμανία, που έχουν απορριφθεί σε αυτή τη φάση της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Οι **κοινοτικές χρηματοδοτήσεις** όχι μόνο δε βελτιώνουν τις παραγωγικές υποδομές, αλλά συμβάλλουν στην αθρόα εισαγωγή κοινοτικών προϊόντων και καλύπτουν ένα μικρό μέρος των εμπορικών μας ελλειμμάτων. Το 2002 το εμπορικό έλλειμμα ήταν 14,7 δις €, ενώ οι καθαρές κοινοτικές εισροές 3,9 δις €, δηλ. μόλις το 26,5%. Αυτό αφιερώνεται σ' όσους ισχυρίζονται ότι, αν δεν είχαμε τα λεφτά της Ε.Ε., θα πεινάγαμε. Δυστυχώς, λόγω αυτών πεινάμε και θα πεινάσουμε περισσότερο.

Επειδή δεν έχουμε παραγωγή, άρα και στοιχειώδη ανταγωνισμό, παρουσιάζουμε υψηλό πληθωρισμό, λόγω κερδοσκοπίας. Η άνοδος των τιμών είναι υπέρμετρη και οι τιμές υπερβαίνουν ακόμη και αυτές των πλούσιων χωρών της ΕΕ. Εκτός των επιπτώσεων στην ελληνική κοινωνία ο πληθωρισμός μειώνει τις εξαγωγές.

Αυτό έχει προκληθεί από την εφαρμογή του ευρώ, επειδή πλέον δε μας επιτρέπεται να ελέγχουμε εμείς την ισοτιμία του νομίσματος.

Η υπεργρέωση της χώρας

Φυσικό αποτέλεσμα της παραγωγικής συρρίκνωσης είναι ο δανεισμός και το τεράστιο χρέος. Με τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών (ΥΠΟΙΚΟ, όπως μετονομάστηκε το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, για να θυμίζει καλύτερα υπηκόους) το 2002 το χρέος ήταν συνολικά (μαζί με το χρέος των Ενόπλων Δυνάμεων και των εγγυήσεων τρίτων) 187,2 δις € (64 τρις δρχ.), δηλ. 132,4% του ΑΕΠ. Χώρια αυτά που κρύβονται στους περίπου 300 ειδικούς λογαριασμούς, που έχουν συσταθεί, για να μη φαίνονται στον ελληνικό λαό τα πραγματικά χρέη, όπως αποκαλύφθηκαν με την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί της δημοσιονομικής διαχείρισης του έτους 2002.

Το ίδιο έτος μόνο για τοκοχρεωλύσια η χώρα πλήρωσε 29,9 δις €, δηλ. το 20 % του ΑΕΠ.

«Ελπίζουμε το 2004 να μειώσουμε το Εθνικό Χρέος κάτω από το 100 % του ΑΕΠ. Αυτή τη φορά πραγματικά», είπε εν τη απελευσία του ο Άκης.

Η κατάσταση θα χειροτερέψει μέσα στην ΕΕ

Η Ελλάδα μέσα στην ΕΟΚ και την ΕΕ, αντί ν' αναπτυχθεί με βάση τα συμφέροντά της ως χώρας και κοινωνίας, αποδιάρθρωσε ακόμη και αυτή την παραγωγική υποδομή που είχε, ώστε από παραγωγός να μετατραπεί σε καταναλωτή των κοινοτικών προϊόντων.

Η μεταπρατική αστική τάξη δεν ενδιαφέρεται να κερδίζει από την παραγωγή, αλλά από τη μεσιτεία. Δεν ενδιαφέρθηκε ούτε καν για στοιχειώδη παραγωγική επένδυση των κοινοτικών χρηματοδοτήσεων. Το 46,4% αυτών επιστρέφει στους «εταίρους» υπό μορφή εισαγωγών. Τα υπόλοιπα τα μοιράζονται μέσω προγραμμάτων, δημόσιων έργων κλπ.

Απόδειξη όλων αυτών είναι ότι έχουν επενδύσει 6,7 δις € κερδοσκοπικά (χρηματιστήρια, ομόλογα κ.λπ.) σε διάφορες χώρες. Μάλιστα «ελληνική» τράπεζα (Eurobank) με πληρωμένη καταχώρηση προτρέπει: «Επενδύσεις σε τουρκικές αξίες» (τουρκικά ομόλογα, μετοχές κ.λπ.).

Στα αμέσως επόμενα χρόνια, μετά και την είσοδο των 10 νέων χωρών, οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις θα μειωθούν στο ένα εβδομο των σημερινών, δηλ θα είναι περίπου 0,5 δις €, που είναι αμελητέα μπρος στις τεράστιες δαπάνες της χώρας, που, εκτός των άλλων, θα πληρώνει τα τεράστια χρέη των Ολυμπιακών Αγώνων, επίσημο προϋπολογισμού 4,6 δις € και πολύ μεγαλύτερου πραγματικού.

Αν το 2002 πληρώναμε το 20 % του ΑΕΠ για τοκοχρεωλύσια, τι θα πληρώνουμε μετά το 2004; Το 50 %; Και από πού θα εξοικονομούνται οι πόροι αυτοί; Από μισθούς, συντάξεις, υγεία, κοινωνική πρόνοια, ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, αυξήσεις φορολογίας, ασφαλιστικών εισφορών. Από παντού.

Το ευφυολόγημα ότι, αν φύγουμε από την ΕΕ, θα γίνουμε Αλβανία θα μετατραπεί στο ότι μέσα στην ΕΕ μας οδηγούν ακόμη χειρότερα.

Συνεπώς όσοι πιστεύουν ότι, ψηφίζοντας ένα κόμμα, που αποδέχεται, ακόμη και σιωπηρά, την ΕΕ, θα βελτιωθεί η οικονομική κατάσταση αυταπατώνται. Λόγω της φύσης της ελληνικής οικονομίας, του καθαρά εμπορομεσιτικού χαρακτήρα της αστικής μας τάξης και της σε ακραίο βαθμό υποτέλειας της πολιτικής μας ηγεσίας οι συνέπειες της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ε.Ε. είναι βαρύτερες από κάθε άλλη χώρα. Γι' αυτό η λύση προϋποθέτει την αποχώρηση από την ΕΕ όσο γίνεται ταχύτερα.

ΥΣΤΕΡΙΑ ΥΠΕΡΑΝΕΙΣΜΟΥ

Δεν είναι μόνο οι ελληνικές κυβερνήσεις, μετά το 1982 κυρίως, που (μιμούμενες την οικονομική πολιτική του 19^{ου} αιώνα, που κατέληξε στο «δυστυχώς επτωχεύσαμεν» του Τρικούπη) δανείζονται αφειδώς, όχι για επενδυτικούς-παραγωγικούς σκοπούς, αλλά για κατανάλωση και κάλυψη της εξυπηρέτησης των προηγούμενων δανείων! Τα τελευταία χρόνια το ίδιο έκαναν και, δυστυχώς, παρά τους προφανείς κινδύνους συνεχίζουν και τώρα εκατοντάδες χιλιάδες ελληνικά νοικοκυριά. Ανακαινώθηκε από τις τράπεζες ότι κάθε μέρα χορηγούνται 30.000 εορτοδάνεια! Όσο για τις πιστωτικές κάρτες...

Είναι γνωστό και στους πιο αδαείς ότι κάποιος συνάπτει δάνειο, για να κάνει μια επένδυση, που θα το υπερκαλύψει μελλοντικά ή για να καλύψει υπαρκτές ανάγκες, περιμένοντας καλύτερες μέρες. Εκτός από τα δάνεια για αγορά κατοικίας, κανένα από τα υπόλοιπα, που αποτελούν και το μέγα μέρος αυτών, δεν πληρεί αυτές τις προϋποθέσεις. Και εκτός από τις τράπεζες, που θριαμβολογούν για τα, εν πολλοίς παράνομα, κέρδη τους και την... αγορά που κινείται (!), όλοι οι άλλοι άρχισαν ήδη να αγωνιούν. Πώς θα ξεπληρωθούν αυτά; Δε βρίσκονται ήδη χώροι αποθήκευσης για τα αυτοκίνητα που κατάσχονται και πολύς ήδη λόγος γίνεται για τις σπείρες (που τάχα τώρα τις ανακάλυψαν!) που νέμονται τις κατασχέσεις ακινήτων.

Γιατί όμως ένας τέτοιος παραλογισμός κατέλαβε τόσους πολλούς Έλληνες; Οι λόγοι είναι πολλοί, με κυριότερους την υπερκαταναλωτική νοοτροπία, που καλλιεργεί γενικά το σύστημα του κέρδους, αλλά και ειδικότερα στη χώρα μας για ευκολότερη χειραγώγηση του πλήθους, αλλά και την πραγματική οικονομική δυσπραγία των πολλών, την έξοδο από την οποία δεν επιδιώκουν με πολιτικούς και παραγωγικούς τρόπους, αλλά με μεθόδους ευκολίας και αφέλειας. Η αφύπνιση όμως θα είναι οδυνηρή και όχι μόνο για τα θύματα...

Το ΑΣΚΕ για την Κύπρο

Έχουμε ήδη έτοιμο το ΑΣΚΕ-3, μια έκδοση για την Κύπρο, που θα κυκλοφορήσει μέσα στις γιορτές. Περιέχει τα εξής μέρη:

- Ένα σύντομο ιστορικό
- Διαπραγματεύσεις-Συμφωνίες
- Το σχέδιο Ανάν
- Η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.
- Μια άλλη πολιτική για την Κύπρο

Το ΑΣΚΕ-3 δημοσιεύεται τη στιγμή που ο ξένος παράγοντας ασκεί και πάλι ασφυκτική πίεση για αποδοχή του σχεδίου Ανάν. Περιέχει περίπου 55 σελίδες και κοστίζει 5 ευρώ.

Το κόμμα του Στ. Παπαθεμελή

Το σχήμα των πασοκογενών, για το οποίο είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο μας, τελικά δε δημιουργείται, παρότι όσοι πήραν μέρος στις προεργασίες το θεωρούσαν σίγουρο.

Ο Σ. Πεπονής, που εφέρετο ως επικεφαλής, δήλωσε ότι δεν πολιτεύεται. Ο Π. Κρητικός, ο Λ. Βερυβάκης κ.ά. παραμένουν στο ΠΑΣΟΚ και «θα αγωνιστούν με όλες τους τις δυνάμεις», για να νικήσει στις εκλογές, δηλ. να παραμείνει πρωθυπουργός ο Σημίτης ή να γίνει, επιτέλους, ο Γιωργάκης!

Ο Στ. Παπαθεμελής αποχώρησε από το ΠΑΣΟΚ και δημιούργησε δικό του κόμμα. Το ΔΗΚΚΙ του Δ. Τσοβόλα, αφού απέτυχε να πείσει ΚΚΕ και ΣΥΝ για εκλογική συνεργασία, δηλώνει ότι θα κατέβει αυτόνομα στις εκλογές, χωρίς να είναι βέβαιο ότι θα τα καταφέρει, αφού εμφανίζει συμπτώματα διάλυσης. Διάφοροι παράγοντες, που εκινούντο στο χώρο, απογοητεύτηκαν. Κάποιες διεργασίες συνεχίζονται για εκλογική συνεργασία Παπαθεμελή-Τσοβόλα.

Για όλες αυτές τις κινήσεις έχουμε πάρει θέση επανειλημμένα, γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο μας. Επαναλαμβάνουμε συνοπτικά:

- Τα πρόσωπα που προαναφέραμε έχουν θετικά στοιχεία, πχ. δε βαρύνονται με διασπάθιση του δημοσίου χρήματος, παίρνουν σωστές θέσεις σε αρκετά ζητήματα, αλλά η πρώτη τους προτεραιότητα είναι η πολιτική τους καριέρα, γι' αυτό έμειναν τόσα χρόνια στο ΠΑΣΟΚ (και κάποιοι μένουν), γι' αυτό και δε γνωρίζει κανείς τι θα κάνουν αύριο.

- Το πολιτικό τους πρόγραμμα δε δίνει κάποια προοπτική για τη χώρα μας, αφού οι όποιες διαπιστώσεις δε συνοδεύονται από τις αυτονόητες προτάσεις, πχ. αποχώρηση από την Ε.Ε.. Γι' αυτό το ΑΣΚΕ δεν παρακολούθησε με ενδιαφέρον αυτές τις κινήσεις, επαναλαμβάνοντας ταυτόχρονα ότι επιδιώκει συνεργασία σε συγκεκριμένα ζητήματα, όπου υπάρχει συμφωνία. Παρότι έφυγε από το ΠΑΣΟΚ, ο Στ. Παπαθεμελής δε θέλει να του κάνει αντιπολίτευση. Κατά την ψήφιση του εγκληματικού νόμου για τα δάση δήλωσε «παρών».

Συνεστίαση του Α.Σ.Κ.Ε.

Στις 8 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε στα γραφεία μας η ετήσια συνεστίαση του ΑΣΚΕ. Ημέρα ακατάλληλη, όντως, λόγω της γιορτής των Ταξιαρχών, αλλά, δυστυχώς, δεν υπήρχε άλλη διαθέσιμη.

Παρ' όλα αυτά αρκετοί φίλοι πήραν μέρος, άκουσαν τις ομιλίες των μελών της Ε.Ε. και η εκδήλωση συνεχίστηκε μέχρι αργά τη νύχτα με χορό και τραγούδι.

ΝΕΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Πιστεύαμε μέχρι τώρα ότι οι δημοκρατικές παραδόσεις του λαού μας αποτελούσαν ικανό ανάχωμα για την αποτροπή ανάπτυξης νεοφασιστικών κινήματων, ανάλογων με αυτά που εμφανίζονται. Δεν αγνοούσαμε, φυσικά, την αρκετά ευρεία στήριξη της χούντας ούτε ότι ακροδεξιές αντιλήψεις ανθούν μέσα στη Ν.Δ. και φασιστικές ή ουσιαστικά αντιδημοκρατικές και σε άλλους κομματικούς, μεγάλους ή μικρούς, φορείς. Και ακόμη ότι οι κοινωνικές συνθήκες που ευνοούν τέτοιες «ανθοφορίες» δε λείπουν από τη χώρα μας. Το αντίθετο μάλιστα. Γενικά όμως θεωρούσαμε τον κίνδυνο αυτών αμελητέο.

Σήμερα, δυστυχώς, δεν ισχύουν πλήρως πλέον αυτά. Είναι τόσο μεγάλη η αγανάκτηση του κόσμου για την οικονομική δυσπραγία, την κοινωνική περιθωριοποίηση, τις εθνικές ταπεινώσεις, τις πολιτιστικές απειλές και από την άλλη η απογοήτευσή του από τους πολιτικούς γνωστούς σχηματισμούς, ώστε να γίνεται εύκολο να παρασυρθούν οι σχετικά αφελείς και οι χωρίς επαρκείς ιστορικές και κοινωνικές γνώσεις ή πολιτική πείρα, νέοι κυρίως, από κατάλληλους δημαγωγούς, ακόμη και αν αποκαλύπτονται οι ρίζες τους εύκολα, όταν π.χ. επιτίθενται χυδαία εναντίον των οικονομικών μεταναστών.

Μια τέτοια περίπτωση είναι και ο συνεχώς προωθούμενος Καρατζαφέρης, που καπηλεύεται χωρίς κανένα ενδοιασμό κάθε ανησυχία, κάθε αίτημα, κάθε όνειρο των απλών ανθρώπων.

Προσοχή, λοιπόν, και ενημέρωση!

Ο Γιωργάκης αρχηγός:

Επιτέλους, ο γιος της Μάργκαρετ αποφάσισε να ενημερώσει το λαό του ότι, «αναλαμβάνοντας τις ευθύνες του», θα διεκδικήσει τη διαδοχή του Σημίτη!

Η πρώτη αντίδραση είναι να γελάσει κανείς. Αλλά μάλλον τα πράγματα είναι σοβαρά, γιατί:

Αμέσως γέμισαν τα ΜΜΕ με αναλύσεις για τα πλεονεκτήματα που θα έχει το «παιντί» ως αρχηγός του ΠΑΣΟΚ.

Ο Μητσοτάκης εξαπέλυσε συγχρόνως τις πρώτες αυτοκαταστροφικές για τη Ν.Δ. ρουκέτες.

Μέσα στο ΠΑΣΟΚ συσπειρώθηκαν γύρο από το Σημίτη ακόμη και δεδηλωμένοι εσωκομματικοί του αντίπαλοι, γι' αυτό δεν μπορούμε να προβλέψουμε αν, τελικά, θα γίνει αρχηγός. Αν, όμως, τα καταφέρει, μπαίνουμε σε μια νέα φάση, κατά την οποία ο (υποψήφιος) πρωθυπουργός θα θεωρεί ότι δε χρειάζεται να υποκρίνεται ότι εξυπηρετεί ελληνικά συμφέροντα και δε θα ντρέπεται να λειτουργεί ως κατώτερος υπάλληλος της αμερικανικής πρεσβείας, άρα και ως βοηθός του Τούρκου ομολόγου του.

Το ΙΡΑΚ έγινε κόλαση ή η κόλαση ήρθε στο ΙΡΑΚ;

Από τις 20 Μαρτίου, που άρχισε ο πόλεμος, εκτός των 450 νεκρών Αμερικανών, 8200 βαριά τραυματισμένοι έχουν μεταφερθεί σε νοσοκομεία της Γερμανίας. Μετά το «τέλος του πολέμου» η ιρακινή αντίσταση κάθε μέρα τιμωρεί τους κατακτητές. Η φρίκη του πολέμου συνεχίζεται, παρότι την αποκρύβουν με απαγορεύσεις οι Μπους και Μπλερ.

Αντίθετα με το Βιετνάμ, οπότε η στράτευση ήταν υποχρεωτική, στο ΙΡΑΚ πηγαίνουν μόνο εθελοντές, που είναι όλοι εξαθλιωμένοι άνεργοι νέοι των αμερικανικών γκέτο κι έτσι δεν υπάρχουν εσωτερικές αντιδράσεις. Τα όπλα, για τα οποία υποτίθεται ότι έγινε ο πόλεμος, δε βρέθηκαν, ούτε πρόκειται να βρεθούν και η σύλληψη του Σαντάμ, παρά τους πανηγυρισμούς, ούτε έλυσε κάποιο πρόβλημα, ούτε ικανοποίησε τους ιρακινούς. Μόνο οι Μπους και Μπλερ ενθουσιάστηκαν, γιατί ανέβηκε η δημοτικότητα τους.

Αντίθετα, οι εκδηλώσεις κατά των κατακτητών συνεχίζονται στο ΙΡΑΚ και αποδεικνύουν το μίσος του ιρακινού λαού κατά των "απελευθερωτών" τους. Το περιστατικό στο κέντρο της Μοσούλης, όπου Ιρακινοί έκοψαν με φρικτό τρόπο τους λαιμούς δυο Αμερικανών στρατιωτών, ορμώντας στο αυτοκίνητό τους, και τα πανηγύρια που ακολούθησαν, οι αποτρόπαιες εικόνες των πτωμάτων των Ισπανών πρακτόρων και των Ιρακινών που τα κλωτσούσαν, οι πανηγυρισμοί γύρω από κάθε φλεγόμενο αμερικανικό όχημα ή ελικόπτερο (απαγορευμένες εικόνες για την αμερικανική τηλεόραση), οι διαδηλώσεις και οι καθημερινές επιθέσεις ιρακινών αντιστασιακών είναι ενδεικτικές και βεβαιώνουν ότι οι Αμερικανοί δεν πρόκειται να φύγουν νικητές από το Ιράκ.

Ο εκνευρισμός των Αμερικανών πολλαπλασιάζει τις λανθασμένες ενέργειές τους και συνεχώς αυξάνει τους εχθρούς τους. Οι καθημερινές συλλήψεις Ιρακινών με βάρβαρο και μερικές φορές χυδαίο τρόπο μέσα στα σπίτια τους, μπροστά στα παιδιά και τις γυναίκες τους, έχουν ανεβάσει τους κρατούμενους σε στρατόπεδα συγκεντρώσεων σε 10.000, από τους οποίους μόνο 200 είναι αναγνωρισμένοι αιχμάλωτοι πολέμου. Οι υπόλοιποι είναι στο έλεος των αρχών κατοχής, χωρίς κανένα δικαίωμα. Οι τυφλές επιθέσεις Αμερικανών, όπως στη Σαμάρρα, κατά την οποία πυροβολούσαν προς κάθε κατεύθυνση, σκοτώνοντας περαστικούς, μεγαλώνουν την αγανάκτηση και τροφοδοτούν την αντίσταση με νέους μαχητές.

Ο πετρελαϊκός πλούτος του ΙΡΑΚ ανταλλάσσεται με αίμα, που δεν συγκινεί τα γεράκια των ΗΠΑ και δεν επηρεάζει το ψυχρό-ψυχασθενικό χαμόγελο του Μπους. Αλλά η ώρα της τιμωρίας πλησιάζει, αν δεν έφτασε ήδη.

Οι «εκλογές» στα κατεχόμενα

Οι εκλογές στην κατεχόμενη Κύπρο δεν ήταν νόμιμες. Διοργανώθηκαν από μια κατοχική δύναμη, ανέδειξαν «όργανα» ενός παράνομου κράτους, που δεν αναγνωρίζεται από κανένα, και οι μισοί ψηφοφόροι που πήραν μέρος σ' αυτές ήταν πολίτες άλλου κράτους! Αυτά και μόνο έπρεπε να τονίζουν οι πολιτικοί και τα ΜΜΕ και όχι να «αγωνιούν» ποιος θα νικήσει, καλλιεργώντας αυταπάτες ότι μια νίκη της αντιπολίτευσης σημαίνει καλύτερες προοπτικές για το Κυπριακό.

Ποιας αντιπολίτευσης; Ταλαάτ, Ακιντζί, Ερέλ! Όλοι υπέρμαχοι του Αττίλα, όλοι πανηγύρισαν την ανακήρυξη του ψευδοκράτους, όλοι υποστηρίζουν το έγκλημα του εθνικισμού, όλοι έχουν εποίκους στα κόμματά τους, όλοι είναι συνένοχοι στον αφελληνισμό της Καραπασίας και την καταστροφή των μνημείων, όλοι επιδιώκουν μακροπρόθεσμα την πλήρη τουρκοποίηση της Κύπρου. «Ο τουρκικός στρατός δεν πρέπει να φύγει από την Κύπρο», είπε ο Ταλαάτ στις 8/12/03. «Οι Έλληνες πρέπει να συνηθίσουν τη σημαία μας», είπε ο Ερέλ.

Διαφορές στρατηγικής μόνο υπάρχουν, αν δηλ. η τουρκοποίηση θα περάσει ή όχι από το σχέδιο Ανάν. Αλλά ούτε τη στρατηγική επιλέγουν οι Τουρκοκύπριοι, γιατί αυτή καθορίζεται από την κυβέρνηση της Άγκυρας, δηλ. από τους στρατηγούς του Εθνικού Συμβουλίου Ασφάλειας. «Όποιος και να κερδίσει τις εκλογές, δεν μπορεί να κάνει τίποτα ανεξάρτητα από την Τουρκία», είπε ο Γκιουλ.

Αντί, λοιπόν, να βαυκαλιζόμαστε και να ασχολούμαστε με τους κατοχικούς ηγέτες, καλύτερα θα ήταν να ασχοληθούμε με τους απλούς ανθρώπους, που ζουν σε άθλιες συνθήκες στα κατεχόμενα, τους λεγόμενους Τούρκο-κύπριους, που δεν έχουν πολιτική έκφραση, που υποφέρουν από τον εθνικισμό και τα στρατεύματα κατοχής, που διαπίστωσαν ότι «μητέρα-πατρίδα» δεν είναι η Τουρκία, όπως τους παραπλάνησαν το 1974, αλλά η Κυπριακή Δημοκρατία, με όλα τα λάθη, τις παραλείψεις και τις αδικίες της.

Αφίσα του Α.Σ.Κ.Ε.

Τον προηγούμενο μήνα τυπώθηκε η καινούργια αφίσα του ΑΣΚΕ, που άρχισε ήδη να κολλιέται στο Λεκανοπέδιο και στην Επαρχία.

Περιέχει τις βασικές θέσεις, που, κατά τη γνώμη του ΑΣΚΕ, αποτελούν ένα αδιαίρετο σύνολο, στο οποίο μπορεί να στηριχτεί μια άλλη πολιτική.

Η αφίσα έχει τυπωθεί και σε μικρό μέγεθος, ώστε να την έχουμε και στα σπίτια μας. Όποιος θέλει μπορεί να την προμηθευτεί.

Η υπόθεση Λοϊζίδου

Το 1996, ύστερα από 22(!) χρόνια, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ), που εδρεύει στο Στρασβούργο, όπου και η έδρα του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΣτΕ), αποφάσισε ότι η Τουρκία είναι υποχρεωμένη να επιτρέψει στην Τ. Λοϊζίδου να ασκεί κατά τρόπο ακώλυτο και ειρηνικό τα ατομικά της δικαιώματα επί της παρουσίας της στην Κερύνεια.

Επειδή η Τουρκία αρνήθηκε να συμμορφωθεί, το ΕΔΑΔ το 1998 της επέδρασε χρηματική ποινή 1 εκατ. ευρώ. Η Τουρκία δε δεχόταν ούτε να πληρώσει.

Όταν μία χώρα-μέλος του ΣτΕ αρνείται να συμμορφωθεί με μια απόφαση του ΕΔΑΔ, το Συμβούλιο των αναπληρωτών υπουργών Εξωτερικών του ΣτΕ καλεί τη χώρα αυτή να συμμορφωθεί, αλλιώς της επιβάλλει ποινή, που μπορεί να είναι από τη στέρηση ψήφου στο ΣτΕ μέχρι την αποβολή από τον Οργανισμό (όπως έκανε με τη χούντα των συνταγματαρχών).

Το Συμβούλιο εδέησε να συνεδριάσει ύστερα από 7 χρόνια(!) και αποφάσισε μεν ότι η Τουρκία πρέπει να πληρώσει αμέσως τα χρήματα, αλλά στο κύριο ζήτημα, την απόλαυση της παρουσίας, έδωσε αναβολή, ώστε η Τουρκία να συμμορφωθεί «εν ευθέτω χρόνω, λαμβάνοντας υπ' όψη προτάσεις, για να γίνει κάτι τέτοιο στο τέλος του 2005». Η Τουρκία πλήρωσε τα χρήματα στις 2/12, δίνοντας «διευκρινίσεις» και θέτοντας όρους με τον ξεχωριστό προκλητικό της τρόπο.

Η απόφαση του Συμβουλίου είναι απαράδεκτη. Με την καταβολή των χρημάτων αναγνωρίζεται, βέβαια, η τουρκική παρανομία, αλλά, έτσι κι αλλιώς το Συμβούλιο δεν έχει δικαίωμα να αμφισβητήσει τις αποφάσεις του ΕΔΑΔ. Άλλωστε τα χρήματα αυτά είναι ένα ελάχιστο μέρος από τα χρήματα που η Ε.Ε δίνει στην κάστα που κυβερνά στην Άγκυρα και τους τοποτηρητές της στα κατεχόμενα.

Όμως, ο «εύθετος χρόνος» μπορεί με νέα απόφαση να πάρει παράταση, μέχρις ότου η Τουρκία (ενταγμένη ή όχι στην Ε.Ε.) κατακλύσει με νέους εποίκους και μετανάστες την Κύπρο, οπότε δε θα της είναι σοβαρό πρόβλημα η «απόλαυση της παρουσίας» της Λοϊζίδου.

Έργα και ημέρες των εταίρων μας της Ε.Ε.

(που δε μάθαμε στην Ελλάδα)

Βεβαίως, το ΣτΕ δεν είναι θεσμός της Ε.Ε.. Συμμετέχουν σ' αυτό όλες οι χώρες της Ευρώπης κι όχι μόνο οι 25 της Ε.Ε.. Όμως στην ουσία είναι ένας οργανισμός που ελέγχεται από τους Δυτικοευρωπαίους και τους Αμερικανούς συμμάχους τους, όπως θα φανεί και στη συνέχεια.

Για να εγκριθεί ψήφισμα, απαιτείται

πλειοψηφία 2/3, δηλ. 31 χώρες. Αρχικά κατέθεσε ψήφισμα η Ρωσία, που ζητούσε άμεση συμμόρφωση και προς τις δύο αποφάσεις και όχι «εν ευθέτω χρόνω». Η πρόταση συγκέντρωσε αρκετές ψήφους, όχι όμως τα 2/3 και απορρίφθηκε.

Το παρασκήνιο εκβιασμών, που είχε προηγηθεί, πήρε πρωτοφανείς διαστάσεις, με πρωταγωνιστές την προεδρεύουσα της Ε.Ε. Ιταλία, την προεδρεύουσα του ΣτΕ Ολλανδία και τη Βρετανία, δηλ. τους εκπροσώπους του Μπους, που προώθησαν το ψήφισμα που τελικά επικράτησε, με τη συμφωνία του γαλλο-γερμανικού άξονα. Η Σλοβενία απειλήθηκε ότι «θα βρεθεί μόνη να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της ιταλικής μειονότητας που είναι στο έδαφός της»! Η Γεωργία απειλήθηκε ότι δε θα της δώσουν βοήθεια, για να διεξαγάγει τις βουλευτικές της εκλογές και δε θα τις εποπτεύσουν, δηλ. δε θα τις νομιμοποιήσουν! Η Πολωνία ότι δε θα διοργανώσει την Γ' Διάσκεψη Κορυφής του ΣτΕ! Άλλες χώρες απειλήθηκαν ότι δε θα πάρουν οικονομική βοήθεια, άλλες ότι θα σταματήσει η πορεία ένταξης τους στην Ε.Ε.! Ακόμη και ο Άγιος Μαρίνος και η Ανδόρα απειλήθηκαν! Αυτά τα ομολόγησαν οι αντιπρόσωποί τους, απολογούμενοι στους Κυπρίους συναδέλφους τους.

Έτσι συγκεντρώθηκαν οι 31 αναγκαίες ψήφοι. Άντεξαν εν μέρει στις πιέσεις και τήρησαν αποχή 7 χώρες. Τις αναφέρουμε: Πορτογαλία, Ιρλανδία, Σερβία-Μαυροβούνιο, Μάλτα, Αυστρία, Αρμενία και Ανδόρα. Η Βουλγαρία αποχώρησε. Μόνο η Ρωσία καταψήφισε, μαζί με την Κύπρο και την Ελλάδα.

Η στάση της κυβέρνησης Παπαδόπουλου

Ο πρόεδρος Τ. Παπαδόπουλος με τη στάση του επιβεβαίωσε ότι η περίοδος της πλήρους υποταγής (Βασιλείου, Κληρίδης) έχει παρέλθει. Εξοργισμένος, χαρακτήρισε ως «φάρσα» όλη τη διαδικασία, κατήγγειλε την υποκρισία και τον «ευτελή συμβιβασμό» των 31 με την Τουρκία και ο αντιπρόσωπος της Κύπρου Ν. Αμιλιού είπε: «Επιτρέψατε στην Τουρκία και στους φίλους της να εξευτελίσουν τις αρχές της Επιτροπής ... αλλά σε αυτό το σημείο οι δρόμοι μας χωρίζουν».

Όταν η Κύπρος αγωνίζεται για τα δικά της, ακόμη και η κυβέρνηση Σημίτη, παρά την αρχική της αμηχανία, αναγκάζεται να συμπαρασταθεί. (Έρχονται και εκλογές!). Ο Γιωργάκης εξαφανίστηκε. Δεν παρέλειψαν, βέβαια, οι γνωστοί υποτελείς στην Αθήνα και τη Λευκωσία να επιτεθούν άγρια όχι κατά των φίλων τους της Ε.Ε. για τις ραδιουργίες τους και την καταπάτηση κάθε αρχής δικαίου, αλλά κατά του Τ. Παπαδόπουλου, επειδή ... απομόνωσε την Κύπρο!

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Μεγάλος θόρυβος προέκυψε πρόσφατα για το θέμα της αναγνώρισης από την ελληνική πολιτεία των πτυχίων που χορηγούν αφειδώς τα λεγόμενα «ελεύθερα κέντρα Σπουδών», που έχουν κατακλύσει τη χώρα. Τα «κέντρα» αυτά, απαιτούν αναγνώριση των πτυχίων τους, αφού τυπικά έχουν την κάλυψη των σχολών του εξωτερικού (ιδίως ευρωπαϊκών χωρών με τις οποίες συνδέονται) και κυρίως διότι το απαιτεί η Ε.Ε.(!), κάτι που όμως ανοίγει την πόρτα για την επίσημη καθιέρωση των ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας και μάλιστα παρά τη ρητή απαγόρευση του Ελληνικού Συντάγματος!

Το θέμα είναι πολύ σοβαρό και σίγουρα όχι τόσο απλό, όσο φαίνεται. Εντύπωση, σε πρώτη ματιά, προκαλεί η άρνηση του Υπουργού Παιδείας να δεχθεί τις «οδηγίες» της Ε.Ε. και η οχύρωσή του πίσω από το Ελληνικό Σύνταγμα και τη δέσμευση της Ε.Ε. ότι η παιδεία αποτελεί πεδίο εθνικής πολιτικής κάθε κράτους. Η εξήγηση είναι ότι διδάσκοντες και φοιτητές των Πανεπιστημίων απειλούν με γενική και σφοδρή αντίδραση και έτσι η κυβέρνηση περιμένει την ...επόμενη να «λύσει» το θέμα, με την δικαιολογία ότι πρέπει οι δεκάδες χιλιάδες των Ελλήνων φοιτητών του εξωτερικού να σπουδάζουν εδώ σε μη ... κερδοσκοπικά ιδρύματα!

Το θέμα της ανώτατης και ανώτερης εκπαίδευσης είναι όντως πρόβλημα για πολλούς λόγους και με πολλές παραμέτρους. Δεν θα μας το λύσει όμως η Ε.Ε., ούτε το ιδιωτικό κέρδος.

Ο κ. Χριστόδουλος

Καλά, την περίοδο 1967-1974 ο Αρχιεπίσκοπος δικαιολογήθηκε πως δεν ήξερε ότι υπήρχε δικτατορία στην Ελλάδα κι ότι γίνονταν βασανιστήρια, γιατί ... σπούδαζε!! Αλλά τι δικαιολογία μπορεί να προβάλλει για την επιστολή που έστειλε στις 31/5/2001 ως Αρχιεπίσκοπος προς τον μικρόνα Παττακό, για να τον ευχαριστήσει για το σύγγραμμά του (!), το οποίο έλαβε «με ιδιαίτερη χαρά» και το οποίο «εντυπωσιάζει τον αναγνώστη με το ανυπόκριτο πατριωτικό φρόνημα και την πηγαία ειλικρίνεια»! Και συνεχίζει: «υπήρξατε εκφραστής ξεχωριστών προσόντων και αρετών»!!

Την επιστολή είχαν κρατημένη αυτοί που σήμερα θέλουν να χτυπήσουν την Εκκλησία της Ελλάδας, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των ΗΠΑ και της Τουρκίας, και τη δημοσίευσαν τώρα. Έτσι ο Χριστόδουλος κατάφερε να απολέσει σημαντικό μέρος από το κεφάλαιο που είχε συγκεντρώσει με την ορθή στάση του κατά την αντιπαράθεσή του με το Πατριαρχείο.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΑ»

-Είχαν επιτύχει να δημιουργήσουν έντονο ενδιαφέρον για την τύχη της «17 Νοέμβρη» με το «μέγα γεγονός» της περιεργής έκρηξης στα χέρια του μελοδραματικά, ήδη, μετανοημένου Σάββα και την εν συνεχεία «αποδιάρθρωσή» της. Σιγά σιγά όμως εμφανίστηκαν φρονιμότερες σκέψεις και πολλά ερωτηματικά σε πολλούς, όπως π.χ. η σύμπτωση να γίνει η αποκάλυψη όταν είχαν συμπληρωθεί τα 20 χρόνια της παραγραφής από το 1982..., μέχρι να φτάσουμε κανείς σχεδόν να μην ενδιαφέρεται για τη δίκη, παρά τις φιλότιμες, όντως, προσπάθειες των ιδίων εργολαβικών Μ.Μ.Ε.

-Έτσι φτάσαμε στις καταδίκες με το 90% των Ελλήνων να πιστεύουν πως τα ηγετικά και ιδρυτικά στελέχη της παραμένουν άγνωστα, όπως και υπόνοιες για τη σχέση τους με διάφορες μυστικές υπηρεσίες. (Άλλωστε, μόνος του ήταν ο Γιωτόπουλος μέχρι το 1982;) Πολλά, πράγματι, τα ερωτηματικά, πολλές οι υποψίες και πολλά τα περιεργα, όπως π.χ. η «επιτυχία» να καταστήσουν συμπαθείς σχεδόν όλους τους καταδικασθέντες...

Ίσως θα περάσουν πολλά χρόνια μέχρι να διαλευκανθούν όλα (αν διαλευκανθούν ποτέ) τα σχετικά με τη «17 Νοέμβρη», όπως άλλωστε συνήθως συμβαίνει με πολλές από τις «τρομοκρατικές» ή τρομοκρατικές οργανώσεις και εκδηλώσεις. Υπενθυμίζουμε ότι έχουμε αναλυτικά τοποθετηθεί στο θέμα αυτό με ειδικό άρθρο στην «Ε».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΝΤΙΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Οι Έλληνες Πόντιοι από την πρώην ΕΣΣΔ, αφού υπέστησαν τη γενοκτονία από το κεμαλικό καθεστώς της Τουρκίας, γνώρισαν στη συνέχεια νέους διωγμούς από το σταλινικό καθεστώς της ΕΣΣΔ και παρ' όλα αυτά διατήρησαν ακέραια την εθνική τους συνείδηση. Τώρα που ήρθαν στην Ελλάδα υφίστανται νέους εξευτελισμούς στις περιφέρειες, στις νομαρχίες, στους δήμους, στις πολεοδομίες και στις εφορίες και συχνά σύρονται στα δικαστήρια και δέχονται βαριά πρόστιμα, αφού η πολιτεία τους ταυτίζει νομικά, κοινωνικά και εθνικά με τους αλλοδαπούς.

Δέκα χρόνια τώρα κανένας νόμος δεν απαγορεύει καν την απέλαση των ομογενών, ούτε ο 2790/2000 ούτε ο 2910/2001, που προστατεύουν μόνο τους αλλοδαπούς ή αρκούνται σε γενικότητες. Το κωμικοτραγικό είναι ότι όσοι έχουν σφραγίδα εισόδου μέχρι το Μάιο του 2001 δικαιούνται να μπουν στη διαδικασία απόκτησης ελληνικής ιθαγένειας, οι άλλοι όχι! Έτσι τα μισά μέλη μιας οικογένειας θεωρούνται Έλληνες και τα μισά αλλοδαποί!!

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ

Στις πρόσφατες ρωσικές εκλογές ο πρόεδρος Πούτιν σημείωσε σαρωτική νίκη, προκαλώντας απογοήτευση και πολλές ανησυχίες στις ΗΠΑ και ΕΕ. Και μόνο αυτό το αποτέλεσμα θα έφτανε να καταστήσει τη νίκη του Πούτιν ευτύχημα για την ανθρωπότητα! Πράγματι τα δύο «δημοκρατικά» κόμματα, που χρηματοδοτούνται απλόχερα από τους κροίσους που δημιούργησε ο ανεκδιήγητος Γιέλτσιν, λεηλατώντας κυριολεκτικά την εθνική ρωσική περιουσία και λειτουργούν ανοικτά ως προωθητικοί παράγοντες των Αμερικάνικων και Ευρωπαϊκών βλέψεων στην αχανή Ρωσία, αντιμετώπιστηκαν περιφρονητικά από τους Ρώσους ψηφοφόρους. Τα φιλοκυβερνητικά κόμματα εξασφάλισαν (με την βοήθεια και του εκλογικού νόμου) πλήρη κυριαρχία και κατέστησαν τον Πούτιν απόλυτο κυρίαρχο, σχεδόν νέο Τσάρο.

Γεννώνται όμως, έτσι, πολύ σοβαρά ερωτήματα. Προς ποιά κατεύθυνση θα οδηγήσει την πολιτική του ο παντοδύναμος πλέον, Πούτιν; Υπέρ των συμφερόντων της Ρωσίας, γενικά, ή του ρωσικού λαού ειδικότερα; Και πώς αντιλαμβάνεται τα συμφέροντα της Ρωσίας, έστω; Και το πιο σημαντικό, ίσως: Η εξέλιξη αυτή σίγουρα δε χαρακτηρίζεται από άσπογη δημοκρατικότητα, ούτε και προοιωνίζεται δημοκρατική προοπτική. Αλλά αν ένας από τους κυριότερους λόγους που οδήγησαν τη Σοβιετική Ένωση εκεί που κατέληξε ήταν η απουσία δημοκρατίας, τι θα είναι αυτό που θα διασφαλίσει ότι η εξέλιξη των πραγμάτων στη Ρωσία θα οδηγεί προς τα συμφέροντα του ρωσικού λαού;

Ενδιαφέροντα ερωτήματα για όσους αποβλέπουν σε ένα καλύτερο κόσμο και αγωνιούν μπροστά στην επέλαση της αμερικάνοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης του αφηνιάσμενου κέρδους.

Οι νέες τρομοκρατικές επιθέσεις

Η επίθεση της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 ήταν το πρόσχημα με το οποίο ο Μπους κήρυξε τον πόλεμο εναντίον όσων είναι αντίθετοι με την αμερικανική πολιτική. Η κατασκευή καταλόγου "εχθρών" ξεκίνησε με το Αφγανιστάν των Ταλιμπάν και συνεχίστηκε με το Ιράκ του Σαντάμ, δηλ. με δύο δικά τους καθεστώτα. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά, σε εξέλιξη και καθόλου αναμενόμενα για την κυβέρνηση Μπους, που πάγωσε τα σχέδια για επέμβαση σε Συρία, Ιράν, Β. Κορέα κλπ. Η αντιτρομοκρατική τους εκστρατεία χάνει συνεχώς οπαδούς. Ίσως νομίζουν ότι οι τρομοκρατικές επιθέσεις στη Ρωσία, τη Σαουδική Αραβία και την Τουρκία τους δίνουν το δικαίωμα να επιμείνουν στην παρανοϊκή και αδιέξοδη πολιτική τους.

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Δεν έφτανε η διάπραξη του εγκλήματος της ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων, κάτι που δεν τόλμησε καμιά άλλη χώρα με τις δικές μας ή και λίγο μεγαλύτερες οικονομικές δυνατότητες, μας ήρθε και η Πολιτιστική Ολυμπιάδα και μας αποτελείωσε.

Αποφάσισε η κυβέρνηση να ... θαμπώσει τον κόσμο και σαν νεόπλουτοι διασπαθίζουν αδιανόητα ποσά σε φιέστες απερίγραπτες, σε πολιτιστικά «συμβάντα», αποκημάτια της πιο φιλοχρήματης φαντασίας.

Μια τέτοια κωμικοτραγική εκδήλωση έγινε στη Μόσχα με τους άθλους του Ηρακλή, που κόστισε 800 εκατομμύρια δραχμές! Οι Ρώσοι είπαν ότι, επειδή αγαπάνε πολύ την Ελλάδα, δε θα γράψουν τίποτα. Όταν ρωτήθηκε ο Βενιζέλος, είπε ότι υπήρχαν σκοπιμότητες! (που εμείς δεν κάνεις να ξέρουμε!)

Αυτές τις εκδηλώσεις τις απολαμβάνουν μια χούφτα αεικίνητα μετακινούμενου συρφετού κουλτουριάρηδων της κακής ώρας και προκαλούν τα μειδιάματα της οικουμένης. Πριν λίγους μήνες έφτασαν στο σημείο να διώξουν από τις εγκαταστάσεις του Ρέντη δεκάδες μικρούς επαγγελματίες, για να εκκαθαρίσουν το χώρο για τις ανάγκες της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας!

Άλλα επεισόδια με το outlook (δε βρήκαν καμιά ελληνική λέξη;). Η ιδέα δεν ήταν κακή, αφού μπορούσε να γνωρίσει ένας ευρύτερος κόσμος τη μοντέρνα τέχνη, ανεξάρτητα από τη γνώμη που θα μπορούσε να διαμορφώσει γι' αυτήν. Λίγη προσοχή χρειαζόταν, για να μη προκληθεί το κοινό, που με δικά του χρήματα γίνονται όλα αυτά και να μην έχουμε όλους αυτούς τους απαράδεκτους βανδαλισμούς.

Οι μόνοι ενθουσιασμένοι είναι τα πολιτιστικά αστέρια της χώρας και οι παρακρατούντες τις προμήθειες και τα μερδικά τους. Επικεφαλής ο παλιός υπέροχος και τώρα θλιβερός Σαββόπουλος, που το 1989 καλούσε δεξιούς και αριστερούς να διώξουν τους «γύφτους» (του ΠΑΣΟΚ) και τώρα όποια πολιτιστική πέτρα κι αν σηκώσεις θα τον βρεις! Και η παλιά υπέροχη Ηλέκτρα, η Ειρήνη Παπά, που σάστισε τους αφελείς με τη συμμετοχή της στα ιδρύματα του βρυκόλακα Ντεγκράτσια κι όσους δε θυμούνται πως ξεκίνησε την καριέρα της με τον Αγά Χαν.

Όλα τα αυταρχικά και δικτατορικά καθεστώτα προσφέρουν **θεάματα**. Το δικό μας «δημοκρατικό», για να τονίσει τη διαφορά του, στερεί από το λαό τον **άρτο** του. Όσα βλέπουμε τώρα στην οικονομία και την κοινωνία μας δεν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτά που ακολουθούν, με τους Ολυμπιακούς Αγώνες να είναι μια από τις αιτίες.